

ע"פ 4276/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 4276/16

כבוד הרשמת ליאת בנמלך
פלוני

לפני:
המערער:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ו' בכסלו תשע"ז (6.12.2016)

תאריך הישיבה:

בקשה לשחרור מייצוג

החלטה

1. הסניגוריה הציבורית מונתה לייצג את המערער בערעור שבכותרת (החלטה מיום 19.6.2016), ולאחר מינויה הגישה בקשה לשחרורה מייצוג. בבקשה הצביעה הסניגוריה הציבורית על כך שהמערער העלה בערעור שהגיש - ערעור הנסב על פסק דין של בית המשפט המחוזי בחיפה בו הורשע המערער, על פי הודאתו, בעבירות אלימות כלפי בת משפחתו, ובית המשפט אימץ הסדר טיעון "סגור" והשית עליו חמש שנות מאסר וכן הפעיל עונש מאסר מותנה של שנה (במצטבר) - טענות בדבר כשל בייצוג של באת כוחו, עורכת דין מטעם הסניגוריה הציבורית. לטענת הסניגוריה הציבורית אין יסוד לנטען כלפי באת כוח המערער, ואין מקום להורות כי טענות כאלו יועלו על ידי סגור מטעמה כנגד סניגורית אחרת מטעמה.

תחילה הודיע המערער כי נוכח עמדת הסניגוריה הציבורית הוא מבקש לייצג את עצמו בדיון, אך לאחר מכן הגיש הודעה נוספת בה ציין כי הוא מפחד לייצג עצמו וכי סבל מנכות שכלית ונפשית. על רקע אי הבהירות שעלתה מהודעות אלו זימנתי את הצדדים לדיון בפניי.

2. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ושקלתי בדבר הגעתי לכלל מסקנה כי בנסיבות הקונקרטיות דנן יש להיעתר לבקשתה של הסניגוריה. ציינתי מסקנתי זו בסיום הדיון, ובקצרה אציין כי במסקנתי זו נתתי משקל לשיקולים הבאים:

כפי שצוין לעיל המערער הורשע בעבירות אלימות כלפי בת משפחתו, לאחר שהודה בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש לבית המשפט כחלק מהסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים. הסדר הטיעון כלל גם הסכמה על העונש שייגזר על המערער, ובגזר הדין אימץ בית המשפט את העונש שהוסכם.

הטענה המרכזית אותה מעלה המערער בערעורו היא כי עורכת דינו, מטעם הסניגוריה הציבורית, הוליכה אותו שולל, גרמה לו לחתום על עסקת הטיעון שלא מרצונו החופשי, ורק לאחר החתימה הסתבר לו כי ההסכם שנחתם אינו משקף את מה שהוסבר לו. דהיינו הערעור מתבסס, רובו ככולו, על טענות עובדתיות הנוגעות להתנהלות באת-כוח המערער בערכאה קמא בכל הנוגע לחתימה על הסדר הטיעון. הסניגוריה הציבורית מצידה מכחישה טענות אלו נחרצות, ומכאן עמדתה הבלתי מתפשרת כי אף סנגור מטעמה לא יוכל להשמיע טענות כאלה כלפי סניגורית אחרת מטעמה, ולהציג את קו הטיעון בו דבק המערער. בנסיבות אלו התרשמתי כי לא תצמח למערער תועלת ממשית, או תועלת כלשהי, מייצוגו בידי סניגור ציבורי (ראו והשוו: ע"פ 9393/08 סוויטי נ' מדינת ישראל (7.5.2009); ע"פ 432/14 פלוני נ' מדינת ישראל (12.3.2014)). עוד נתתי משקל לכך שעל פי התרשמתי בדיון למערער יכולת לטעון בפני בית המשפט (וזוהי גם התרשמות הסניגוריה הציבורית), וכן לעמדת המדינה, הסבורה אף היא כי בנסיבות העניין אין מקום לכפות על הסניגוריה הציבורית ייצוג.

הסניגוריה הציבורית משוחררת אפוא מייצוגו של המערער.

עם זאת, כמקובל במקרים דומים, לדיון שייקבע יזומן ויתייצב גם נציג מטעם הסניגוריה הציבורית.

3. בסיום הדיון ביקש המערער לאפשר לו להעלות את טענותיו על הכתב, ודומה כי אכן יש מקום להורות כן בהתחשב בהבהרתו כי הוא מעוניין להשיג גם על הכרעת הדין ולחזור בו מהודאתו.

המערער יגיש אפוא נימוקי ערעור מטעמו, וזאת בתוך שלושים ימים מעת המצאת החלטה זו לידיו.

המזכירות תמציא החלטה זו למערער באמצעות שירות בתי הסוהר (תוגש אסמכתא לעניין מסירתה לידיו) וכן למשיבה ולסניגוריה הציבורית, ותתייק את ההחלטה בתיקי השופטים.

ניתנה היום, כ' בכסלו התשע"ז (20.12.2016).

ליאת בנמלך
ר ש מ ת
